

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Philippi Cyprii, Protonotarii Constantinopolitani, Chronicon Ecclesiae Graecae

Philippus <Cyprius>

Franeqverae, 1679

41 De lege Dei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10949

Ἄλλ' ἵσως τις θέλει λέγειν, νηστεύειν καὶ τὰ ἐξῆς λέγει ὁ Ἰω-
 ἤλ' ὁ πνευματικός, γινέσθαι ταῦτα, ὅταν ἐστὶ κίνδυνος ἐν τοῖς αἰθράτοις,
 καὶ σὺν αἰ. Ἀποκρίσις. ὁ διάβολος, ὁ ἐγκαλιῶν ἡμᾶς νυκτὶ καὶ ἡ-
 μέρα, ἐγκαλεῖ ἡμᾶς πρὸς τὸ θεῖον, καὶ σὺν ἐπίοτε μόνον. Ἰωάννης ἐν
 ἀποκαλύψ. κεφ. ιβ'. Ὅτι κατεβλήθη ὁ κατηγορὸς τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν
 ὁ κατηγορῶν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτὸς. Ἐάν δέ τις
 εἴπῃ, ὁ Ἰωάννης ταῦτα λέγει ὑπερβολικῶς, ἀκυσάτω τὴν λέξιν ὁ Κύ-
 ριος καὶ Μαρκ. κεφ. ιδ. σιχ. λη. Γρηγορεῖτε καὶ περιστέχεσθε, ἵνα
 μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν. Καὶ πάλιν, ἐν κεφ. Ματθ. κδ. σιχ. μβ.
 Γρηγορεῖτε ἔτι, ὅτι σὺν οἴδατε ποῖα ὥρα ὁ κύριος ὑμῶν ἐρχήσεται.

Καὶ ταῦτα μὲν εἴρηται περὶ τῶν μοναχῶν, ὅτι ὀφείλουσιν οἱ μονα-
 χοὶ, ὡς περὶ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν γυναικῶν, ἀπέχειν καὶ ἀπὸ τῶν κρέατος,
 ἵνα μὴ τὰ πάθη περιελάττωσιν αὐτοὺς, ἀλλ' ἀποθήσειεν αὐτοὺς τῷ πνευ-
 ματικῷ θανάτῳ, καθὰ προείπαμεν. Τὸ δὲ ὑβρίζει τὸν Παῦλον τὰς δι-
 δάσκοντας, ἀπέχεσθαι ἀπὸ γυναικῶν καὶ κρέατος, σημαίνει περὶ τῶν Μα-
 κηρίων. Οἵτινες ἀπέχεοντο ἀπὸ γυναικῶν, λέγοντες, ὅτι ἀκάθαρτος
 ἐστὶν ὁ γάμος, καὶ τὸ κρέας· οἱ μοναχοὶ δὲ εἰς λέγουσιν εἶναι ἀκάθαρτος,
 ἀλλ' εἶναι δρετήν, ὡς περὶ Ἰωάννης ὁ πνευματικός ἀπέχετο ἀπὸ γυναι-
 κῶν, ἀπὸ κρέατος, δρετῆς ἕνεκα. Καὶ πάλιν ἡ θεία γραφή λέγει
 τίς ἐζήτησεν ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν ταῦτα λέγει ἡ θεία γραφή ταῦτα,
 πρὸς κατηγορίαν τῶν Ἑβραίων, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι ἐνήσδιον καὶ θυσιὰς
 ἔφερον τῷ Θεῷ, ἀλλ' ἰσχυρῶς πολλὰ ἔπρα κακὰ ἐπέησαν. τὰς ἕνεκα
 κατηγορεῖ ἐκείνων ὁ Θεός, ὅτι ἡ νηστεία σὺν ἀμαρτίᾳ ἔδεν ὀφελεί.
 Καλὴ μὲν καὶ ἀγία ἐστὶν, εἰ μὴ ἀμαρτάνῃ ὁ αἰθρῶπος, καὶ ἀπέχει
 ἀπὸ κρέατος ἵνα μὴ ὀφραίνηται ὁ λαὸς ὑμῶν, καὶ ἔλθῃ εἰς πει-
 ρασμόν.

ΚΕΦΑΛ. ΜΑ.

Περὶ τῶν νόμων τοῦ Θεοῦ.

Π εἴδομεν οἱ Ἕλληνες καὶ τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ πᾶν ὀφθαλμῶς, ἀλλὰ τὸ
 λέγειν τὸν κύριον ἄφετε καὶ ἀφεθήσεται ὑμῖν, συγχωρεῖται τὰς
 ἀμαρ-

Sed dixerit fortè aliquis: Propheta Joël, dum de jejuniis & reliquis loquitur, non semper, sed tùm solum, quando periculum aliquod cervicibus nostris imminet, à nobis id observari vult. Responsio. Diabolus, qui interdum nos accusat, nocte ab accusatione sua cecitate non desistit, neque tantum interdum id peragit. Johannes in Apocalypsi cap. xii. Quia dejectus est accusator fratrum nostrorum, qui accusabat eos ante conspectum Dei nostri die ac nocte. Quod si verò quis objecerit, Johannem hic hyperbolicam locutionem uti, audiat is, quid Dominus dicat, Marci xiv, 38. Vigilate & orate, ne in tentationem introeatis. Et rursus Matthæi xxiv, 42. Vigilate itaque, nescitis enim quâ horâ Dominus vester venturus sit.

Atque hæc dicta sunt de monachis, quod scilicet, sicut ab usu mulierum, ita quoque ab esu carniū abstinere necesse habeant, ne ab affectibus pravis tententur, sed morte voluntariâ, ut antea dictum est, moriantur. Quod vero Paulus in illos qui dicunt, abstinendum esse à muliere, ut & à carne, graviter invehitur, de Manichæis illi sermonem esse probè observandum est. Hi enim mulieris usum sibi ipsis interdicebant, quod statuerent, conjugium & carnem res sua natura impuras esse: monachi verò non statuunt propter impuritatem naturalem hæc abominanda esse, sed eximie virtutis exercitium hoc esse judicant, quemadmodum Johannes præcursor à muliere & carne virtutis amore abstinuit. At alibi tamen sacra dicunt pandectæ: Quis requisivit hæc de manibus vestris? Dum sacra scriptura in hæc verba erumpit, Hebræos notat, qui quidem jejunare & sacrificia Deo offerre, nihilominus tamen peccata plurima simul committere; & hanc ob causam illos Deus increpat. Jejunia enim peccatis commaculata nihil profunt. Bona verò & sancta ea sunt, si homo prius à peccatis, postea à carnibus abstineat; ne, dum gula ipsius effusius latur, ipse totus in tentationem incidat.

CAPUT XLI.

DE

Lege Dei.

LEgi divinæ quoque Græci summo studio morem gerunt, quin religiosam hujus observantiam ducti, quia Dominus dicit: Remittite

✠

ἀμαρτίας τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, λέγοντες ἐν ἑαυτοῖς ἕκαστος, Συγχαρήσω
 πῶς ἀδικίας τῶν ἐχθρῶν μου, ἵνα ὁ Θεὸς συγχαρήσῃ ἐν ἐμοὶ ἀμαρτή-
 ματα. Πείθονται καὶ τοῖς νόμοις τῶν ἀγίων ἀποστόλων, διὰ τὸ λέγειν τὸν
 Παῦλον πρὸς Ῥωμαίους ιγ. πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίας ὑπερεχούσας ὑπο-
 πασσέσθω. ἔτι γὰρ ἐστὶν ἐξουσία εἰ μὴ διὰ Θεοῦ. Πείθονται καὶ τοῖς δόγ-
 μασι τῶν πατέρων ἀκριβῶς, τοῖς καὶ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ ὡραδιδεδομένοις,
 διὰ τὸ λέγειν τὸν Κύριον πρὸς τὰς Ἑβραίους. Οἱ πατέρες ὑμῶν ἐτή-
 ρησαν πρὸς ὡραδύσεις τῶν πατέρων, πλεον ἢ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ. ὃ δὲ
 φαίνεται, ὅτι ὁ Χριστὸς ἐκατηγόρει τῶν Ἑβραίων, ὅτι πρὸς ὡραδύσεις
 τῶν πατέρων ἐφύλαξαν, ἀλλ' ὅτι οὐ νόμον τοῦ Θεοῦ κατεφρόνησαν, καὶ
 μόνον πρὸς ὡραδύσεις τῶν πατέρων ἐφύλαξαν. Καὶ πάλιν διὰ τὸ λέ-
 γειν τὸν Παῦλον, πρὸς Τίτιον. Τύττε χάριν κατέλιπον σε ἐν Κρήτῃ ἵνα
 ἐν λείποντα ὑπεδιορθώσῃ, καὶ καταστήσῃς καὶ πόλιν πρεσβυτέρους. Καὶ
 πάλιν συναχθέντων ἐμῶν καὶ τῶν ὑμῶν πνεύματος ὡραδοῦτε τὸν τοιοῦτον
 τῷ Σατανᾷ. Καὶ πάλιν ἐλεγχε δαστόμως. Ἐὐπιοὶ αὐτῶν τῶν πατέρων τῶν
 διαδόχων τῶν ἀγίων ἀποστόλων εἰσὶν οἱ Ἕλληες, καὶ ἵνα μὴ ἔξωσι τὴν κα-
 τάραν τὴν λέγουσαν ὁ καθολογῶν πατέρα ἢ μητέρα, θανάτω τελευτάτω,
 βίλαβῶς φέρονται πρὸς τὰς πατέρας. καὶ ἔτι πείθονται δυσὶ νόμοις, ἴσ-
 τέστι, τῷ πρῶτον καὶ θανάτῳ καὶ τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ, πρὸ ὧν πρῶτον
 μὲν. τῷ δὲ Θεῷ χάρις.

ΚΕΦΑΛ. ΜΒ.

Περὶ τῶν, ποτὲ ἀγχοῖ τὸ πάσχα οἱ Ἕλληες.

Οἱ Ἕλληες ἀγχοῖ τὸ πάσχα καὶ παλαιὸν νενοσητημένον, πολλῶν αἰτιῶν
 ἕνεκα. Τὸ μὲν, ἵνα μὴ συνεορτάσωσι μετὰ τῶν Ἑβραίων, ἕτερον τὸ ἑορτῆς
 αὐτῶν τῶν Ἑβραίων παραύσωσι, καὶ τὸ νέον πάσχα συμβαίνει ἐπίστε
 γενέσθαι πρὸ τῶν Ἑβραίων, ἀλλοθι δ' ὁ μὴ μετὰ τῶν Ἑβραίων παραύ-
 σαι. Δεύτερον δὲ αἰτία, ὅτι ἡ ἀγία σύνοδος πρῶτη καὶ οἰκουμένη Νι-
 καίας λέγει· εἴ τις πρὸς τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων παραύσῃ, ἢ μετὰ τῶν
 Ἰουδαίων συνεορτάσῃ, ἀφοριζέσθω. Τρίτη αἰτία, ὅτι σημεῖον μέγας
 γίνεται ἐγγιστὶ τῆς Νείλας τῆς πῆλας, καὶ τῆς Καίρας, διὰ τὸ τὴν γῆν ἐνε-
 κρεῖν.

& remittetur vobis, omnes offensas inimicis suis condonant, hoc apud animum suum volentes: Remittam ego iniquitates inimicis meis, quò & Deus peccatorum meorum veniam mihi concedere dignetur. Obediunt etiam legibus sancitis à sanctis Apostolis, propter Paulum in epistola ad Romanos c. 13. dicentem: Omnis anima potestati- bus supereminentibus subdita sit. Non enim est potestas, nisi à Deo. Accuratam itidem decretorum à patribus traditorum rationem habent, sed in tantum, quantum illa divinæ legis regulæ sunt conformia, quia Dominus ad Judæos dicit: Patres vestri traditiones patrum, majori quam legem Dei observarunt zelo. Unde apparet, Christum Judæos non objurgare quod traditionum majorum suorum studiosi fuerint, sed quod, spretâ lege Dei, solis patrum præceptis operam dederint. Et iterum, quia Paulus dicit ad Titum: Hujus rei gratiâ relinqui te in Cretâ ut quæ reliqua sunt corrigas & constituas in omnibus civitatibus presbyteros. Et iterum: Congregatis vobis & spiritu meo, tradite hunc Sathanæ. Rursus: Corripe illos severè. Et quandoquidem Græci hi illorum patrum, qui ipsorum Apostolorum successores fuere, filii sunt, ideò magna observantia patres prosequuntur, ne maledictio illa in eos cadat: Quisquis patri aut matri maledixerit, morte morietur. Atque hoc pacto Græci duabus legibus obsequium præstant, hoc est, morti spontaneæ, & legi ab ipso Deo latæ. De quibus jam à nobis actum est. Deo vero sit laus.

CAPUT XLII.

DE

Tempore, quo pascha celebrant
Græci.

Paschatos festum Græci, juxta constitutionem antiquam, plurimis de causis celebrant. Prima causa est, ne festum hoc uno eodemque cum Judæis tempore celebrent, neve prius quam Judæi Paschatos festivitatem agitent; quemadmodum quidem recens definitum Paschatos festum aliquando festum Judæorum præcedit, aliquando in ipsum eorum Pascha incidit. Secunda ratio est, quia sanctum & oecumenicum
 ○
 conci-